

RESOLUCIÓ D'ARXIU de les actuacions d'informació prèvia núm. 135/2010 i 204/2010, referents a l'Institut Municipal d'Hisenda, de l'Ajuntament de Barcelona

Antecedents

Primer.- En data 03/09/2010 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades –per remissió de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades- una denúncia contra l'Institut Municipal d'Hisenda (en endavant, IMH) de l'Ajuntament de Barcelona, per un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

Concretament, es denunciava que l'Ajuntament de Barcelona estaria cedint dades de caràcter personal recollides en els fitxers *“infraccions en matèria de trànsit i a les ordenances municipals” i “Sistema integrat de recaptació” a “entitats col·laboradores en la gestió”*. Per tal de reforçar aquest extrem, s'aportava còpia d'una *“notificació de sanció per infracció de circulació”*, on és de veure que a la clàusula que informa sobre el contingut de l'article 5 de la LOPD hi figura que les dades de caràcter personal que s'incorporen als fitxers citats anteriorment –dels quals n'és responsable l'Ajuntament de Barcelona- *“podran ser cedides a les entitats col·laboradores en la gestió i a Administracions o ens públics que ho requereixin en ús de les seves competències.”*

L'Autoritat va obrir la fase d'informació prèvia número 135/2010, d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 19 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

Segon.- En data 30/12/2010 va tenir entrada a l'Autoritat –també per remissió de l'Agència Espanyola- una segona denúncia contra l'Ajuntament de Barcelona, presentada en aquest cas per una persona jurídica, per fets i fonaments jurídics pràcticament idèntics a la primera denúncia. Aquesta segona denúncia va donar lloc a la informació prèvia número 204/2010.

En el marc de les actuacions d'investigació efectuades arran d'aquestes denúncies, mitjançant escrit de data 14/01/2011 l'Autoritat va requerir l'IMH perquè informés del següent: en primer lloc, que s'identifiquessin les entitats col·laboradores en la gestió, i en segon lloc, que s'indiqués l'habilitació legal que empararia cadascuna de les cessions previstes, o bé, per al cas que aquesta relació s'hagués emmarcat dins un contracte d'encarregat en els termes de l'article 12 de la LOPD, que s'acredités documentalment dit extrem.

Mitjançant escrit de data 02/02/2011, registrat d'entrada en aquesta Autoritat el 07/02/2011, l'IMH assenyala que les diferents entitats gestores de col·laboració són la totalitat de bancs i caixes que operen a la ciutat de Barcelona. Així mateix, s'informa de les següents entitats que actuarien com a encarregades del tractament: Correo

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Híbrido, SA, Recerca i Desenvolupament Empresarial, SL, Unipost, SA, Tribugest Gestión de Tributos, SA i Serikat Consultoria e Informática, SA.

A més, en aquest escrit es detallen les dades personals que es cedeixen a cada entitat i la finalitat de la cessió. Finalment, també s'assenyala l'habilitació legal que empararia la cessió efectuada a bancs i caixes i s'aporten els contractes d'encarregat de tractament respecte a la resta d'entitats.

Fonaments de Dret

Primer.- És competent per dictar aquesta Resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb l'article 2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 8 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, que segueix en vigor mentre no s'aprovin els estatuts de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (DT 3a de la Llei 32/2010).

Segon.- Com s'ha dit als antecedents, les denúncies formulades es refereixen a la possible vulneració de l'article 11 de la LOPD, per considerar que l'IMH de l'Ajuntament de Barcelona comunicaria a tercers dades personals derivades de la tramitació d'expedients per infracció de la normativa de circulació, segons s'infereix de la clàusula informativa del formulari de *"notificació de sanció per infracció de circulació"*, ja que en aquesta s'anuncia que: *"Les dades podran ser cedides a les entitats col·laboradores en la gestió i a Administracions o Ens públics que ho requereixin en ús de les seves competències."*

En relació amb el fet denunciat, cal recordar que l'article 3.i) de la LOPD defineix cessió o comunicació de dades com *"qualsevol revelació de dades efectuada a una persona diferent de l'interessat"*.

L'article 11 de la LOPD regula la comunicació de dades, disposant el següent:

"1. Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.

2. El consentiment que exigeix l'apartat anterior no és necessari:

a) Quan la cessió està autoritzada en una llei.

b) Quan es tracti de dades recollides de fonts accessibles al públic.

c) Quan el tractament respongui a la lliure i legítima acceptació d'una relació jurídica el desenvolupament, el compliment i el control de la qual impliqui necessàriament la connexió del tractament esmentat amb fitxers de tercers. En aquest cas, la comunicació només és legítima quan es limiti a la finalitat que la justifiqui.

d) Quan la comunicació que s'hagi d'efectuar tingui com a destinatari el defensor del Poble, el ministeri fiscal o els jutges o tribunals o el Tribunal de Comptes, en l'exercici de les funcions que té atribuïdes. Tampoc no cal el consentiment quan la

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

comunicació tingui com a destinatari institucions autonòmiques amb funcions anàlogues al defensor del Poble o al Tribunal de Comptes.

e) Quan la cessió es produeixi entre administracions públiques i tingui com a objecte el tractament posterior de les dades amb finalitats històriques, estadístiques o científiques.

f) Quan la cessió de dades de caràcter personal relatives a la salut sigui necessària per solucionar una urgència que requereixi accedir a un fitxer o per fer els estudis epidemiològics en els termes que estableix la legislació sobre sanitat estatal o autonòmica.

(...)

Ara bé, aquest règim de la cessió de dades s'ha de posar en relació amb l'article 12 de la LOPD, en el qual es regula "l'accés a dades per compte de tercers" en la forma següent:

"1. No es considera comunicació de dades l'accés d'un tercer a les dades quan l'accés sigui necessari per a la prestació d'un servei al responsable del tractament.

2. La realització de tractaments per compte de tercers ha d'estar regulada en un contracte que ha de constar per escrit o en alguna altra forma que permeti acreditar-ne la concertació i el contingut, i s'hi ha d'establir de manera expressa que l'encarregat del tractament només ha de tractar les dades d'acord amb les instruccions del responsable del tractament, que no les pot aplicar ni utilitzar amb una finalitat diferent de la que figuri en el contracte esmentat, ni comunicar-les a altres persones, ni tan sols per conservar-les.

El contracte també ha d'estipular les mesures de seguretat a què es refereix l'article 9 d'aquesta Llei que l'encarregat del tractament està obligat a implementar.

3. Una vegada complerta la prestació contractual, les dades de caràcter personal han de ser destruïdes o tornades al responsable del tractament, i també qualsevol suport o document en què consti alguna dada de caràcter personal objecte del tractament.

4. En cas que l'encarregat del tractament destini les dades a una altra finalitat, les comuniqui o les utilitzi incomplint les estipulacions del contracte, també ha de ser considerat responsable del tractament, i ha de respondre de les infraccions en què hagi incorregut personalment".

Així, l'article 12.1 de la LOPD permet que el responsable del fitxer o tractament habiliti l'accés a dades de caràcter personal per part de l'entitat que ha de prestar-li un servei –qui assumeix la condició d'encarregat del tractament–, sense que, per mandat exprés de la llei, aquest accés pugui considerar-se com una cessió de dades.

Doncs bé, tal com s'ha dit en els antecedents, l'IMH ha informat a l'Autoritat que, d'una banda, s'efectuen cessions de dades personals a la "totalitat de bancs i caixes que operen a la ciutat de Barcelona", i, de l'altra, existeixen diverses entitats, com Correo Híbrido, SA, Recerca i Desenvolupament Empresarial, SL, Unipost, SA, Tribugest Gestión de Tributos, SA i Serikat Consultoria e Informática, SA, les quals actuen com a encarregades del tractament, i, per tant, l'accés per part d'aquestes entitats a les dades personals dels fitxers anomenats "Multes de circulació" i "Sistema integrat de recaptació" –dels quals n'és responsable l'Ajuntament de Barcelona– no constitueix una cessió o comunicació de dades en termes de LOPD.

Així doncs, pel que fa a l'accés a dades personals per part d'aquest conjunt d'entitats diferents als bancs i caixes, acreditada l'existència dels contractes d'encarregat del tractament previstos a l'article 12 de la LOPD, cal concloure que no existeixen indicis susceptibles de motivar la imputació d'infracció.

Tercer.- Pel que fa a la cessió de dades personals que segons el propi IMH s'efectua a la *"totalitat de bancs i caixes que operen a la ciutat de Barcelona"*, cal efectuar les consideracions següents. D'acord amb la regulació prevista a l'article 11 de la LOPD transcrit abans, la regla general de la comunicació o cessió de dades personals és que aquestes només es poden comunicar a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari, sempre que existeixi el consentiment previ de l'interessat. Ara bé, el mateix precepte preveu en el seu apartat segon una sèrie d'excepcions a dita regla general del consentiment, com és que existeixi una habilitació legal que empari la dita comunicació.

En el cas present, atès que la denúncia parteix de la premissa que els interessats no han prestat llur consentiment per a la comunicació de dades amb les *"entitats col·laboradores en la gestió"*, cal comprovar si existeix una llei que habiliti la comunicació de dades personals que l'IMH efectua a les dites entitats, és a dir, a la *"totalitat de bancs i caixes que operen a la ciutat de Barcelona"*.

En aquest sentit, és oportú ressaltar que l'IMH ha manifestat que la cessió/comunicació de dades personals als bancs i caixes només es realitza en aquells casos en què s'arriba a la fase d'execució forçosa, és a dir, una vegada exhaurit el període voluntari sense que la persona obligada hagi fet efectiu el pagament (com és el cas de les sancions derivades d'infraccions de la normativa de circulació). En paraules de l'IMH, *"les dades de caràcter personal que es comuniquen a les entitats bancàries, així com les dades d'identificació del compte corrent que aquestes faciliten, tenen com a finalitat l'embargament de comptes corrents per deutes contrets pels ciutadans deutors amb la Hisenda municipal."*

De l'anterior manifestació també s'infereix que no sols es produeix una cessió de dades de l'IMH envers les entitats bancàries, sinó també a la inversa, motiu pel qual s'haurà d'analitzar l'habilitació legal d'un i altre per efectuar les comunicacions de dades.

En primer lloc, en relació amb l'IMH, cal destacar que l'article 45 de la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual es regula el Règim Especial del municipi de Barcelona, disposa sota el títol *"Òrgan competent per a l'aplicació dels tributs i altres ingressos de dret públic municipals"* el següent: *"1. La gestió, inspecció i recaptació dels tributs, preus públics municipals, multes i altres ingressos de dret públic es portaran a terme per qualsevol de les formes de gestió directa per ens de dret públic establertes a les lletres a) i b) de l'apartat 3 de l'article 45 de la Llei del Parlament de Catalunya 22/1998, de 30 de desembre, de Carta Municipal de Barcelona. Per a la seva aplicació s'establiran serveis de col·laboració amb entitats de crèdit i d'estalvi."*

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

I els Estatuts de l'IMH, aprovats pel Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona en la sessió de 14/10/2005 (publicats al BOP núm. 273, de data 15/11/2005) determinen a l'article 2.1 a), disposen que correspon a l'IMH la funció de dur a terme *"la gestió, inspecció i recaptació dels tributs, preus públics, multes i altres ingressos de dret públic de l'Ajuntament, els seus organismes autònoms i d'altres entitats públiques, quan se li encomani."* L'article 3.1 d'aquests estatuts estableixen que dins l'àmbit de les seves funcions l'IMH gaudirà, entre d'altres, de les potestats administratives següents: *"b) La liquidació de tributs municipals i altres ingressos de dret públic", i "j) Portar a terme les actuacions pròpies del procediment de recaptació tant en el període voluntari com executiu."*

Per tant, l'IMH és l'òrgan competent per a la recaptació de tributs i altres ingressos de dret públic –entre els quals hi figuren les sancions derivades d'infraccions en matèria de trànsit- de l'Ajuntament de Barcelona –tant en període voluntari com executiu-, fet que comporta que aquest organisme pugui recollir dades personals en exercici de les seves funcions sense necessitat de recavar amb caràcter previ el consentiment de la persona afectada.

En segon lloc, una vegada determinada la competència de l'IMH per a la recaptació de tributs i altres ingressos de dret públic, convé analitzar la normativa aplicable dins el període executiu de recaptació, atès que l'IMH manifesta que la cessió de dades efectuada a les entitats bancàries s'emmarcaria dins d'aquest període.

A aquest respecte, en relació amb el mitjà d'execució forçosa consistent en el constrenyiment sobre el patrimoni, l'article 97.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre de règim jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, estableix que:

"1. Si en virtut d'un acte administratiu s'ha de satisfer una quantitat líquida, s'ha de seguir el procediment establert per les normes reguladores del procediment recaptatori en la via executiva."

D'altra banda, l'article 2.2 del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, en relació amb els recursos de les entitats locals preveu el següent:

"2. Per a la cobrança dels tributs i de les quantitats que com a ingressos de dret públic, com ara prestacions patrimonials de caràcter públic no tributàries, preus públics, i multes i sancions pecuniàries, ha de percebre la hisenda de les entitats locals d'acord amb el que preveu l'apartat anterior, aquesta hisenda té les prerrogatives establertes legalment per a la hisenda de l'Estat, i, si s'escau, ha d'actuar conforme als procediments administratius corresponents."

Les prerrogatives de la hisenda estatal a què es refereix l'art. 2.2 del RDL 2/2004 es regulen a l'article 10.1 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, com segueix:

"1. Sense perjudici de les prerrogatives establertes per a cada dret de naturalesa pública per la seva normativa reguladora, la cobrança d'aquests drets s'ha de fer, si

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

s'escau, d'acord amb els procediments administratius corresponents i gaudeix de les prerrogatives que estableix als tributs la Llei general tributària, i de les que preveu el Reglament general de recaptació."

Per tant, d'acord amb aquest marc normatiu, per tal de procedir al cobrament dels deutes derivats de les multes imposades per les entitats locals que no s'han abonat per l'obligat en la fase de pagament voluntari, aquestes entitats poden fer ús de les prerrogatives establertes a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (en endavant, LGT) tot i tractar-se d'ingressos de dret públic no tributaris.

A aquest respecte, cal tenir en compte que l'article 162.1 de la LGT assenyala, entre les facultats de recaptació tributària, la següent:

"1. Per assegurar o efectuar el cobrament del deute tributari, els funcionaris que duuguin a terme funcions de recaptació poden comprovar i investigar l'existència i la situació dels béns o drets dels obligats tributaris, tenen les facultats que reconeix a l'Administració tributària l'article 142 d'aquesta Llei, amb els requisits que hi ha establerts, i poden adoptar mesures cautelars en els termes que preveu l'article 146 d'aquesta Llei.

Tot obligat tributari ha de posar en coneixement de l'Administració, quan aquesta ho requereixi, una relació de béns i drets integrants del seu patrimoni en una quantia suficient per cobrir l'import del deute tributari, d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 169 d'aquesta Llei."

I per remissió expressa de l'article 162.1 de la LGT, l'article 142.1 del mateix text legal, sota el títol "Facultats de la inspecció del tributs" determina que: *"Les actuacions inspectores s'han de realitzar mitjançant l'examen de documents, llibres, comptabilitat principal i auxiliar, fitxers, factures, justificants, correspondència amb transcendència tributària, bases de dades informatitzades, programes, registres i arxius informàtics relatius a activitats econòmiques, així com mitjançant la inspecció de béns, elements, explotacions i qualsevol altre antecedent o informació que s'hagi de facilitar a l'Administració o que sigui necessari per a l'exigència de les obligacions tributàries."*

També l'article 171.1 de la LGT, pel que fa a l'embargament de bens o drets en entitats de crèdit o de dipòsit, estableix que: *"1. Quan l'Administració tributària tingui coneixement de l'existència de fons, valors, títols o altres béns lliurats o confiats a una determinada oficina d'una entitat de crèdit o una altra persona o entitat dipositària, pot disposar-ne l'embargament en la quantia que sigui procedent. En la diligència d'embargament s'ha d'identificar el bé o dret conegut per l'Administració actuant, però l'embargament es pot estendre, sense necessitat d'identificació prèvia, a la resta dels béns o drets existents en l'oficina esmentada.*

Si de la informació subministrada per la persona o l'entitat dipositària en el moment de l'embargament es dedueix que els fons, valors, títols o altres béns existents no són homogenis o que el seu valor passa de l'import assenyalat a l'apartat 1 de l'article 169, l'òrgan competent ha de concretar els que hagin de quedar travats."

L'article 93.1 c) de la LGT disposa la següent obligació d'informació:

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

“1. Les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, així com les entitats esmentades a l'apartat 4 de l'article 35 d'aquesta Llei, estan obligades a proporcionar a l'Administració tributària tota classe de dades, informes, antecedents i justificants amb transcendència tributària relacionats amb el compliment de les seves pròpies obligacions tributàries o deduïts de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb altres persones.

En particular:

(...)c) Les persones o entitats dipositàries de diners en efectiu o en comptes, valors o altres béns de deutors a l'Administració tributària en període executiu estan obligades a informar als òrgans de recaptació i a complir els requeriments efectuats per aquests en l'exercici de les seves funcions.”

L'apartat 3 d'aquest mateix precepte determina que:

“3. L'incompliment de les obligacions que estableix aquest article no es pot emparar en el secret bancari.

Els requeriments individualitzats relatius als moviments de comptes corrents, dipòsits d'estalvi i a termini, comptes de préstecs i crèdits i altres operacions actives i passives, incloses les que es reflecteixin en comptes transitoris o es materialitzin en l'emissió de xecs o altres ordres de pagament, dels bancs, caixes d'estalvi, cooperatives de crèdit i totes les entitats que es dediquin al tràfic bancari o creditici, es poden efectuar en l'exercici de les funcions d'inspecció o recaptació, amb l'autorització prèvia de l'òrgan de l'Administració tributària que es determini per reglament.

Els requeriments individualitzats han d'indicar les dades identificatives del xec o ordre de pagament de què es tracti, o bé les operacions objecte d'investigació, els obligats tributaris afectats, titulars o autoritzats, i el període de temps a què es refereixen.(...)”

Així mateix, l'article 94.5 de la LGT determina el següent:

“5. La cessió de dades de caràcter personal que s'hagi d'efectuar a l'Administració tributària conforme al que disposen l'article anterior, els apartats anteriors d'aquest article o una altra norma de rang legal, no requereix el consentiment de l'afectat. En aquest àmbit no és aplicable el que disposa l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.”

L'Audiència Nacional en la seva Sentència de 06/04/2005, en relació amb els articles 111.1 i 112.4 de l'anterior LGT –equivalents als articles 93.1 i 94.5 de la vigent LGT, respectivament-, manifesta que: *“De conformidad con lo expuesto, se desprende que para que la entidad bancaria ceda los datos de sus clientes, ante la solicitud del Ayuntamiento de Barcelona, a fin de hacer efectiva la cuantía de las multas de tráfico en vía ejecutiva, no es necesario el consentimiento de los afectados ya que existe una Ley que habilita para dicha cesión.”*

Per tant, de conformitat amb les normes que s'han exposat escau concloure, d'una banda, que l'IMH gaudeix d'habilitació legal per tal que en període executiu de recaptació pugui efectuar requeriments d'informació a les entitats bancàries sobre les persones obligades al pagament, a fi i efecte de complir amb les funcions que té

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

legalment atribuïdes, com és la de fer efectiu el cobrament dels deutes derivats de sancions per infraccions en matèria de trànsit que s'hagin imposat.

D'altra banda, en relació amb les entitats bancàries la mateixa normativa permet la cessió de dades personals en favor de l'Administració competent, i en conseqüència el seu tractament posterior per part de l'Administració cessionària, sempre que aquest tractament posterior tingui com a finalitat el compliment de les funcions de recaptació que siguin competència de l'òrgan cessionari, en el cas present, la gestió i recaptació per part de l'IMH dels deutes derivats de les sancions imposades en matèria de trànsit.

Quart.- L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu que: *"(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats"*.

De conformitat amb aquest article, dels fets que s'han denunciat i de la documentació incorporada com a resultat de les actuacions d'investigació que s'han dut a terme, no s'infereixen indicis que permetin imputar cap infracció prevista a la LOPD, ja que tal com s'ha exposat, la comunicació de dades personals objecte d'aquest procediment, es trobava emparada per la Llei General Tributària i la resta de normativa citada en el fonament de dret tercer.

Per tot això,

RESOLC

Primer.- Arxivar les actuacions d'informació prèvia obertes arran de dues denúncies (IP 135/2010 i 204/2010), relatives a l'Institut Municipal d'Hisenda de l'Ajuntament de Barcelona.

Segon.- Notificar aquesta Resolució a les persones denunciants i a l'IMH de l'Ajuntament de Barcelona.

Tercer.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Quart.- Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

Esther Mitjans Perelló

Barcelona, 26 de maig de 2011